

תיק מס': 3570/15

בית המשפט הצבאי ביהודה

בפני כב' השופט: סא"ל שמואל קידר

1

2

התביעה הצבאית

3

(באמצעות ב"כ סגן עילי נוימן)

4

5

נגד

6

7

נאשם: מוהיב חסן סלים זגארנה ת.ז. 402304992 / שב"ס - נוכח

8

(באמצעות ב"כ עו"ד אחלאם חדאד – נוכחת)

9

10

רמ"שית: טור' קורל כהן

11

מתורגמן: טור' אניל נבואני

12

13

תאריך הדיון: 29/06/15, י"ב תמוז תשע"ה

14

15

מהלך דיון

16

בית המשפט מזהה את הנאשם.

17

הנאשם מצהיר כי מייצג אותו עו"ד אחלאם חדאד.

18

19

סנגורית: מדובר בבקשה לעיון חוזר לעניין מעצרו של הנאשם. אני טוענת שזה המקום הנכון לקיים עיון חוזר בשאלת מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים של הנאשם. גרסתו של האבא מיום 13/05/15 שלא הייתה בתיק משום מה. גרסתו של האבא תואמת את הסיטואציה שטוען הנאשם בקשר לכך שהמשטרה נתקלה באבא. האבא יצא עם הדודים לאחר האירוע שהיה שם והודיעו להם שיש להם עתירה בבג"ץ שיודיע להם אם יש צו ביניים. כבלי חשמל קיימים לפני שנים מספר. כוחות הביטחון לא רצו להקשיב למשפחות. זאת סיטואציה לא קלה. מין הסתם הייתה מין מחאה כזו שהמשפחות התנגדו. לפי גרסת האבא והבן שהוא הנאשם הדחיפות שהיו מצד האבא ואז הבן ראה שמרביצים לאביו ואז הבן בא רק לעזור לאביו. לא היה בידו אבן ולא כפי שטענו כוחות הביטחון. גם גרסתו של האבא שהיא מה 13/05/15 בדיוק מספרת את אותו הסיפור מה קרה בשטח באמת. האבא אומר כי החיילים הפילו אותו על הרצפה והבן שלי בא להרים אותי, החיילים הרביצו לבן ועצרו אותו. גם הוא לא ראה שהיה ביד של בנו אבן. הוא לראשונה שומע את הטענה הזאת בחקירתו לגבי האם נגרמה חבלה של ממש אין שום תיעוד רפואי המעיד על כך. על כן אי אפשר לבוא ולומר שנגרמה חבלה של ממש לשוטר. חבלה של ממש זה אם היה לו שבר או שטף דם, זה חבלה של ממש. גם הנאשם טען לאלומות ואם ביהמ"ש יעיין בדוחות השוטרים הם אומרים כי הם לקחו את הנאשם ישר לבדיקות רפואיות. כיוון שמדובר באירוע ספונטני ולא יזום מצידו של הנאשם או משפחתו. כאשר המשפחה מבקשת שיחכו רק לשיחת טלפון עם הסנגור שלהם ולא נעתרים הרשות היא שגרמה לטעמי למהומה הזאת ולא ההפך. והם הרסו כבלי חשמל לא בצדק. צירפתי לבקשתי לעיון חוזר החלטה מביהמ"ש העליון שבו ניתן בזאת צו זמני על הריסת כבלי חשמל בכפר של הנאשם. אבקש בנסיבות העניין ולאור העובדה כי הנאשם הינו סטודנט ואין לו כל עבר. אבקש להורות על חלופה למעצר. המשפחה נוכחת כאן והם מוכנים לערוב. מדובר בנאשם שהוא אדם נורמטיבי.

40

41

42

43

1 תוב"צ: אתחיל עם הראיות. הנאשם מכחיש את כל המיוחס לו. הוא מופלל על ידי עדי תביעה 2-
2 7 שנכחו במקום כאשר חלקם ביצעו את המעצר. כל רון אליאב ועידן, השוטר שנפגע ועוד אחרים,
3 כולם מתארים כי הנאשם הרים אבן, כאשר יש גם התייחסות לגודלה של האבן, מדובר בגודל של
4 אשכולית גדולה, והנאשם חבט בראשו של עידן, כאשר עידן מתלונן למצוקה רפואית טוען שיתפנה
5 לרופא. יש אינדיקציה לחבלה בראשו. אני רוצה להפנות לאמרתו של הנאשם שמתממש במילים "
6 באנו אליהם" ואומר כי הוא דחף את השוטרים ולא משנה למה, הוא דחף אותם והוא לא זוכר
7 אם החזיק אבן או לא והוא גם לא זוכר אם הוא נתן מכה בעורף של השוטר. האבא לעומת זאת
8 מכחיש את עניין האבן של בנו והוא אומר כי הוא לא ניסה למנוע את מעצרו של הבן. אם נחזור
9 שוב לאמרתו של הבן אנחנו נראה שהוא אומר שהאבא מסוכך עליו או שוכב עליו כדי למנוע את
10 מעצרו וכן אם נפנה לעדויות השוטרים נוכל לראות שלאבא חלק פעיל בניסיון מניעת המעצר. כך
11 שאני לא מבין איך הסנגורית טוענת שאמרתו של האבא מסתדרת עם אמרתו של הבן. כמו כן,
12 מעבר לעניין האבן יש אמרות בתיק שמתארות שהנאשם גם התנגד למעצרו באופן פיזי. חשוב
13 לציין שעידן מספר וכן באמרות אחרות שהוא היה ללא קסדה כאשר תקף אותו הנאשם עם אבן
14 שיכולה גם לשמש כנשק. הסנגורית טענה כי מדובר באירוע לא מתוכנן הנאשם אביו וכל השאר
15 המתגודדים רק הגיבו לרצון כוחות הביטחון לאכוף צו, וזה לא משנה אם המצב המשפטי היה
16 מותר או אסור, למרות שיש מזכר בתיק שמראה שהמצב המשפטי היה עד לאותו רגע שיש צו
17 הריסה. אז על אף שהנאשם והאחרים לא תכננו את התקיפה מראש הרי שהתגובה שלהם נעשתה
18 תוך הפעלת אלימות פיזית, ולא מועטה יש לומר כנגד השוטרים. הפסיקה הכירה בכך לא אחת
19 וקבעה כי אלימות כזאת אינה נסבלת במיוחד לאור המצב הביטחוני הייחודי באזור. אני רוצה
20 להפנות לע"מ 2734,2735/10 בו פעלו כוחות הביטחון לפנות מאהל לא חוקי באזור גיפ טליק
21 כאשר שניים מהנאשמים נהגו באלימות כנגד חיילי צה"ל, אחד מהם רק הכה את החיילים
22 באגרופיו ובעט בו וביהמ"ש התייחס לעניין שמדובר באירוע שהוא לא מתוכנן ושהעוררים רק
23 הגיבו לכוחות הביטחון לאכוף צווי הריסה וכי אין מנוס מלעצור את הנאשמים עד תום ההליכים
24 המשפטיים. כמו כן, לעניין הספונטניות ולעניין " הרצון להגנה על הבית" אני רוצה להגיש
25 לפסיקה שהעובדות שלה לא קשורות למקרה שבפנינו אך יש בה התבטאות של ביהמ"ש שאומרת
26 שהמניע שבו היה נתון הנאשם שנבע מאובדן עשתונות על רקע מריבה עם אביו אינו משנה לעניין
27 המסוכנות הנובעת ממעשה הנאשם, מגיש את ע"מ 2100/15. כמו כן קבע ביהמ"ש בעבר כי הלכה
28 שעה שמופעלת אלימות כלפי מי מכוחות הביטחון יש להורות על מעצר עד תום ההליכים
29 המשפטיים וצריך נסיבות חריגות כדי לחרוג מהלכה זו. מגיש את ע"מ 4002/08 מקרה בו דובר על
30 נאשם שקילל שוטרים דחף אותם ובעט בהם ברגליו. חוץ מזה אגיש לעיונו של ביהמ"ש את ע"מ
31 2613/11 ו 1837/12. מעבר לפגיעה באנשי כוחות הביטחון יש משום אלמנט של פגיעה בביטחון
32 המדינה. מדובר במעשה שנועד לפגוע פיזית בשוטרים ולתעתע את הסדר של מדינה השוחרת חוק
33 וסדר. בכל הנוגע לעתירה לבג"ץ מדובר בחוכמה לאחר מעשה ובכל מקרה זה לא משנה. הטענה
34 הזאת לא מהווה סייג לאחריות פלילית ולא משפיעה על המסוכנות שנובעת מן המעשה. מה
35 שעומד פה למבחן זה ההתנהגות של הנאשם והמסוכנות הגדולה שנובעת ממנו לא ההתנהגות של
36 השוטר שבא לממש צו הריסה ולא רק זו השוטרים ניסו להגן על התושבים במקום וביקשו מהם
37 לזוז לפני שחותכים כבל שיכול לפגוע בשלומם. המעשה שאותו עשה הנאשם מקים עילת מעצר
38 סטאטוטורית לפי סעיף 21 (א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים המתייחס לעבירה שנעשתה באלימות
39 חומרה או באכזריות תוך שימוש בנשק קר ולכן לדעת התביעה אין מקום לחלופת מעצר בנסיבות
40 בעניין. אני אצטט מעד"י 145/00. " על הציבור לדעת כי אף ברגעי הכעס והאימה ישנם קווים
41 אדומים אותם אסור לחצות ופגיעה בחייל או בשוטר בכלל זה. " לדעת התביעה המשקל של
42 נסיבות אישיות צריך להתגמד מפני הצורך להרתיע את הציבור מפגיעה בחיילים ושוטרים. בל
43 נשכח את עילת ההימלטות מאימת הדין לאור העונש הצפוי לנאשם. התביעה מבקשת את מעצרו
44 עד תום ההליכים המשפטיים ללא חלופה.

45
46 סנגורית: באשר לפסיקה שהוגשה לטעמי היא אינה תואמת את המקרה שבפנינו. זה מקרה שזרקו
47 אבינם לעבר רכב נוסע מקרה נוסף זה הפגנה בלתי חוקית. המקרה של הריסת המאהל השוטרים
48 טענו כי אותו פלסטיני הרים סכין וזרק אותה לעבר החיילים ומוט ברזל. זה אירועים שונים
49 בנסיבות. אני מפנה לדוח פעולה שערך השוטר עידן. בדוח הוא אומר כי הוא ראה שהנאשם רץ
50 לעברו והמשיך ואז השתלטו עליו. הוא לא אמר שהוא נזקק לטיפול רפואי. מי שהיה זקוק לטיפול
51 היה הנאשם ולא השוטר.

החלטה

מונחת בפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים. מיוחסת לנאשם עבירה אחת של תקיפת איש מגב במסגרת התקוטטות בתוך הכפר ראמדין כאשר באו כוחות ביטחון בליווי המנהל האזרחי להרוס קו חשמל שהוקם ככל הנראה שלא כחוק.

על מנת להבין את השתלשלות העניין יש צורך ברקע היסטורי: בשנת 2009 הוצא לראשונה צו הריסה על בתיים שנבנו שלא כחוק ולאחר דין ודברים בשנת 2013 נמסר לידי התושבים צו הריסה. במהלך שנתיים לא נאכף הצו וביום 07/05/15 התייצבו במפתיע כוחות הביטחון על מנת לבצע את הוראות חלק מהצו דהיינו הריסת כבל החשמל.

כתוצאה מההפתעה רבים מתושבי הכפר יצאו להפגין וייתכן אף להתנגד לביצוע עבודת הניתוק וכפי שניתן היה לצפות התלהטו הרוחות ואירעו במקום תכרות בין אנשי הכפר והשוטרים אשר הביאו בסופו של דבר למעצרו של הנאשם.

הצדדים לא הסכימו לגבי הראיות לכאורה כאשר מבחינת התביעה מדובר בנאשם שהניף אבן בגודל של "אשכולית גדולה" ואף הנחית הנאשם את האבן בראשו של אחד השוטרים בשם עידן בראמי. הסנגורית סבורה על סמך עדות הנאשם ואביו שלא החזיק אבן בידו אלא הוא בעצמו הוא זה שנפגע על ידי השוטרים כאשר באו לעצור אותו וככל הנראה התנגד למעצר.

בלי לשמוע את העדים כנראה לא יהיה ניתן להכריע אילו מבין הגרסאות נכונות אך בשלב זה שאנו עומדים ניתן לקבוע כי יש ראייה לכאורה על כך שאכן החזיק הנאשם אבן בידו ופגע באמצעותה בראשו של השוטר.

יצוין כי אין ראיות בתיק שנפגע השוטר בצורה מעבר לשטחית ואף אחד העדים שהיו באירוע, רון כהן, ציין "נתן לו מכה בראש עם האבן, עידן השתלט עליו והפיל אות על הרצפה." עדות זו מצביעה על כך כי לא מדובר בפגיעה קשה כאשר עידן המשיך לפעול לאחר שנפגע ואף הצליח להשתלט על הנאשם.

באשר לעילת המעצר גם בעניין זה חלקו הצדדים, התביעה סבורה כי כאשר מדובר בפגיעה אלימה באיש מכוחות הביטחון אין מנוס מלעצור עד תום ההליכים המשפטיים בשל המסוכנות הברורה מן המעשה. אילו הסנגורית סבורה כי בנסיבות העניין כאשר מדובר בהתלהטות רוחות ופגיעה מזערית לא מדובר במסוכנות שלא ניתן לאיינה.

כאשר כוחות הביטחון באים להרוס תשתית של ביתו של אדם, קשה לתאר מצב אשר אותו אדם יעמוד מנגד ורק יניף שלטים כנגד ההריסה ולא יתלהטו הרוחות, וזאת במיוחד כאשר מדובר בהפתעה כאשר לא ניתן להיערך לה מראש ולהפגין בצורה מסודרת ואף להגיש עתירות מתאימות לאותות המשפטיות. לפי גרסת הסנגורית פניו נציגי התושבים לכוחות הביטחון בבקשה לאפשר להם ליצור קשר עם עו"ד שלהם טרם ביצוע ההריסה על מנת לנסות ולמנוע את ההריסה באמצעים משפטיים אך לא ברור מכוחות הביטחון אם כוחות הביטחון שמעו את הבקשה ובכל מקרה לא נענו לבקשה זאת.

יצוין כי כעבור מספר ימים הוציא ביהמ"ש העליון צו זמני למנוע כל הריסה על ידי כב' השופט אורי שוהם).

הביטוי הידוע "ביתו של אדם הוא מבצרו" אינו סתם ביטוי אלא ניתן להגיד כי חלק גדול ממלחמות העולם בהיסטוריה נלחמו על רקע ההגנה על הבית ולא ניתן לצפות מאדם שלא להתנגד להריסת הבית כפי שעשו בארץ אנשים מכל המגזרים, ראה דוגמאות כגון ימית, גוש קטיף, עמונה, נווה עמאל ועוד. בכל המקרים היו מבעלי הבתים שנקטו פעולות אלימות ונעצרו אך לא נראה לי שנעצרו מעבר למספר ימים בלבד לצורך חקירה ולא עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם.

כאשר מדובר בהתלהטות רוחות רגעית ניתן להבין לנפשו של אדם שאולי ייעשה פעולה שבאופן טבעי הוא לא היה עושה ובמקרה דן הנאשם הוא נטול כל עבר פלילי ונראה שהוא אדם נורמטיבי שאלמלא המקרה הספציפי היה ממשיך להיות אדם שכזה.

ביהמ"ש הצבאי לערעורים קבע בע"מ 4002/08 שבדרך כלל כאשר מופעלת אלימות כלפי כוח הביטחון יש לעצור עד תום ההליכים המשפטיים פרט לנסיבות מיוחדות ביותר. לדעתי במקרה דנן

1 קיימות נסיבות מיוחדות כפי שקראתי להם ולא נראה שלנאשם זה קיימת מסוכנות שלא ניתן
2 לאיינה על ידי חלופת מעצר.

3
4 אין מקום לזלזל בעבודת כוחות הביטחון שבוודאי מלאכתם אינה קלה אך ייתכן שאותו שוטר
5 שנפגע היה חכם יותר לו היה חובש קסדה בעת האירוע ואז בכלל האירוע היה מקבל מימדים
6 קטנים בהרבה מכפי שהגיעו אליהם בסוף.

7
8 סוף דבר לאחר שמצאתי שהמסוכנות פחותה אני מקבל את בקשת הסנגורית לעיון מחדש במעצר
9 ומורה על שחרורו של הנאשם בתנאים הבאים:

10
11 א. הפקדה כספית בסך 5,000 ₪ במספר שובר: 0105501614.

12 ב. ערבות צד ג' של בעל תעודת זהות ישראלית או בעל היתר כניסה לישראל על סך 5,000 ₪.

13 ג. מסירת פרטים לתקשורת להתייצבות.

14
15 התיק נקבע לבדיקת ערבות ליום 06/07/15.

16
17
18
19 ניתן והודע היום, 29/06/15, בפומבי ובמעמד הצדדים.

20
21 שופט

22
23
24
25
26 תוב"צ: אבקש עיכוב ביצוע למשך 72 שעות.

27
28 סנגורית: משאירה לשיקול דעת ביהמ"ש. אבקש שהתביעה תודיע לי בהקדם האם בכוונתה
29 להגיש ערר.

30
31 ה ח ל ט ה

32
33 אני מורה בזאת על עיכוב ביצוע החלטתי למשך 48 שעות עד ליום 01/07/15 בשעה 11:00.

34
35 ככל שהתביעה תחליט להגיש ערר תודיע על כך לסנגורית עד מחר בשעה 12:00.

36
37 ניתן והודע היום, 29/06/15, בפומבי ובמעמד הצדדים.

38
39 שופט